

2. Sonntag der Osterzeit
Sonntag der göttlichen Barmherzigkeit
Weißer Sonntag

Apostelgeschichte 4,32-35

Die Menge derer, die gläubig geworden waren, war ein Herz und eine Seele. Keiner nannte etwas von dem, was er hatte, sein Eigentum, sondern sie hatten alles gemeinsam. Mit großer Kraft legten die Apostel Zeugnis ab von der Auferstehung Jesu, des Herrn, und reiche Gnade ruhte auf ihnen allen. Es gab auch keinen unter ihnen, der Not litt. Denn alle, die Grundstücke oder Häuser besaßen, verkauften ihren Besitz, brachten den Erlös und legten ihn den Aposteln zu Füßen. Jedem wurde davon so viel zugeteilt, wie er nötig hatte.

1 Johannes 5,1-6

Jeder, der glaubt, dass Jesus der Christus ist, ist aus Gott gezeugt und jeder, der den Vater liebt, liebt auch den, der aus ihm gezeugt ist. Daran erkennen wir, dass wir die Kinder Gottes lieben: wenn wir Gott lieben und seine Gebote erfüllen. Denn darin besteht die Liebe zu Gott, dass wir seine Gebote halten; und seine Gebote sind nicht schwer. Denn alles, was aus Gott gezeugt ist, besiegt die Welt. Und das ist der Sieg, der die Welt besiegt hat: unser Glaube. Wer sonst besiegt die Welt, außer dem, der glaubt, dass Jesus der Sohn Gottes ist? Dieser ist es, der durch Wasser und Blut gekommen ist: Jesus Christus. Er ist nicht nur im Wasser gekommen, sondern im Wasser und im Blut. Und der Geist ist es, der Zeugnis ablegt; denn der Geist ist die Wahrheit.

II Великодня Неділя
(Неділя Божого Милосердя)

Діян 4, 32-35

Велике число тих, які повірили, мали одне серце й душу; і ніхто нічого зі свого майна не називав власним, бо все було в них спільне. Апостоли з великою силою свідчили про воскресіння Господа Ісуса, і велика благодать була на них усіх. Не було між ними жодного нужденного. Бо ті, хто мав поле або дім, продавали їх та приносили кошти від проданого і клали біля ніг апостолів, а кожному давалося те, чого хто потребував.

1 Йн 5, 1-6

Улюблені! Кожний, хто вірить, що Ісус – це Христос, той народився від Бога. І кожний, хто любить Бога, який народив, любить і Того, хто народився від Нього. З того дізнаємося, що ми любимо дітей Божих, коли любимо Бога та виконуємо Його заповіді. Бо це любов до Бога – дотримуватися Його заповідей! А Його заповіді не тяжкі. Адже кожний, хто народився від Бога, перемагає світ. А перемога, що перемогла світ, – це наша віра! А хто перемагає світ, як не той, хто вірить, що Ісус є Божий Син? Той, хто прийшов водою та кров'ю, – це Ісус Христос. Не самою водою, але водою і кров'ю! І Дух є Тим, хто свідчить, бо Дух – то істина.

Йн 20, 19-31

Тоді , коли був вечір, у перший день тижня, коли двері, де перебували учні, були замкнені зі страху перед юдеями, прийшов Ісус, став посередині й каже їм: «Мир вам!» Промовивши це, показав їм руки та бік. Тож зраділи учні, побачивши Господа. Тоді Ісус знову сказав їм: «Мир вам! Як послав Мене Отець, – і Я посилаю вас!» Промовивши це, Він дихнув і каже їм: «Прийміть Святого Духа! Кому відпустите гріхи, – будуть відпущені їм; кому затримаете, – будуть затримані». Тома ж, один із Дванадцятьох, званий Близнюком, не був з ними, коли прийшов Ісус. Тож і інші учні розповідали йому: «Ми бачили Господа!» Та він сказав їм: «Якщо не побачу на Його руках ран від цвяхів і не вкладу мого пальця в рани від цвяхів, і не вкладу своєї руки в Його бік, – не повірю!» І через вісім днів знову були всередині Його учні, й Тома з ними. Приходить Ісус – а двері були замкнені – та став посередині й сказав: «Мир вам!» Потім каже Томі: «Поклади сюди свій палець і поглянь на Мої руки, піднеси свою руку і вклади у Мій бік, – і не будь невіруючий, але віруючий!» У відповідь Тома сказав Йому: «Господь мій і Бог мій!» Каже йому Ісус: «Тому що ти побачив Мене, ти повірив. Блаженні ті, які не бачили, а повірили!» Багато й інших знамень зробив Ісус перед своїми учнями, які не записані в цій книзі. А це було написано, щоб ви повірили, що Ісус є Христос, Син Божий, і щоб вірили, життя мали в Його Ім'я.

Johannes 20,19-31

Am Abend des ersten Tages der Woche, als die Jünger aus Furcht vor den Juden bei verschlossenen Türen beisammen waren, kam Jesus, trat in ihre Mitte und sagte zu ihnen: Friede sei mit euch! Nach diesen Worten zeigte er ihnen seine Hände und seine Seite. Da freuten sich die Jünger, als sie den Herrn sahen. Jesus sagte noch einmal zu ihnen: Friede sei mit euch! Wie mich der Vater gesandt hat, so sende ich euch. Nachdem er das gesagt hatte, hauchte er sie an und sagte zu ihnen: Empfangt den Heiligen Geist! Denen ihr die Sünden erlasst, denen sind sie erlassen; denen ihr sie behaltet, sind sie behalten. Thomas, der Didymus – Zwilling – genannt wurde, einer der Zwölf, war nicht bei ihnen, als Jesus kam. Die anderen Jünger sagten zu ihm: Wir haben den Herrn gesehen. Er entgegnete ihnen: Wenn ich nicht das Mal der Nägel an seinen Händen sehe und wenn ich meinen Finger nicht in das Mal der Nägel und meine Hand nicht in seine Seite lege, glaube ich nicht. Acht Tage darauf waren seine Jünger wieder drinnen versammelt und Thomas war dabei. Da kam Jesus bei verschlossenen Türen, trat in ihre Mitte und sagte: Friede sei mit euch! Dann sagte er zu Thomas: Streck deinen Finger hierher aus und sieh meine Hände! Streck deine Hand aus und leg sie in meine Seite und sei nicht ungläubig, sondern gläubig! Thomas antwortete und sagte zu ihm: Mein Herr und mein Gott! Jesus sagte zu ihm: Weil du mich gesehen hast, glaubst du. Selig sind, die nicht sehen und doch glauben. Noch viele andere Zeichen hat Jesus vor den Augen seiner Jünger getan, die in diesem Buch nicht aufgeschrieben sind. Diese aber sind aufgeschrieben, damit ihr glaubt, dass Jesus der Christus ist, der Sohn Gottes, und damit ihr durch den Glauben Leben habt in seinem Namen.